

Publicerad 2019-10-21 22:49 av kerstin skriver

en text direkt ur märkligheten..

så saknar jag dig

Jag vill berätta för dig om det rosa i novemberkaktusens blommor. De som redan fyller mitt kök. Och hur sången från de skivor som betytt mest för mig snurrar i mitt huvud och inte vet vilken som. Jag vill berätta för dig om saknad. Den som upptar mig när jag försöker fylla det tomrum. Mitt i allt funderar jag över vem jag är att bestämma över liv. Jag har den makten. Det är ett djur. Men ändock. Och så har jag mitt.

Jag vill berätta om hur små ting förblir. Och hur vägar smalnar till dess rågen tar vid. Om jag hade sett ett fält i en annan landsände. Men i min var det bara gräs tänker jag och vet inte vilket sorts gräs.

Och i en annan berättelse skulle du fått höra om gräs som luktar vanilj där vi sjösätter båtarna. Visselpipor gjorda av vide, eller något annat ungt slag av trä. Änder gjorda av en särskild sorts vattenväxt som flöt över sjön långt in på natten. Och en eld falnande bland älskande.

Jag vill berätta om det stora i livet. Det jag hittills sett är det lilla, vackra, enda. Jag böjer mig i kärlek, det enda jag förmår. Och tänker att min berättelse får vara nog.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten